

EGYETÉRTEÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:

Budapest, IV. himzö-utca 1. sz.

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő. — A küldemények csak bérmentesen fogadtatnak el.

Kéziratok csak rendkívüli esetben küldetnek vissza.

Kiadó-hivatal:

Budapest, IV. himzö-utca 1. sz.

hová az előfizetési pénzek küldendők.

Left margin advertisements including 'E N D', 'BUDAPEST-ORSZAVA', 'Közlekedési', 'Vasúti', and 'Mór'.

Előfizetési díj: Védőkör postán vagy helyben hához... Egy szám 7 krajczár.

Választók és képviselők.

Azon szerelmes levelek, melyeket a választók intéznek a képviselőkhöz, sok beszéd, fejtejtés, okoskodás tárgyát képezik. Jelentékeny volt a választók részéről jött nyilatkozatok közt Miskolcz városnak nemrég hozott képviselőtestületi határozata.

A tekintélyes tősgyökeres magyar város fellépése nagy haragot kavart fel. Hát biz az nagyon jelentékeny dolog is kétségen kívül; mióta a megyéket tönkreszányították, egyedül a városokban lüktet még nálunk a közélet a régi megyei élet tradícióinak nyomában.

Hát hogy is ne! A Lloyd-féle emlékretek nagy hibájuk az, hogy ók a közhatalóságokat az azok hatáskörét ugy emlegetik, mint ha azok is csak átélő ügyintézők volnának, melyeknek meg van bizonyos specifikus feladatuk s ez által szűkre korlátozt hatáskörük.

De hát minden esetre kértünk csak szabad talán valamit egy városi képviselő-testületnek, csak egy mint bármely egyes embernek; hát hiszen "kérni szabad", ez példabeszéd-szerű axioma, kértünk mindenki mindenkéntől mindent. S mit tett Miskolcz város képviselő testülete egyebet, mint azt, hogy fölkerít Horváth Lajos és Lichtenstein József urakat arra, hogy ne szavazzák meg a bécsi alkut, valamint fölkerít már régebben az országgyűlést is független nemzeti bank felállításá végett.

De hát minden esetre kértünk csak szabad talán valamit egy városi képviselő-testületnek, csak egy mint bármely egyes embernek; hát hiszen "kérni szabad", ez példabeszéd-szerű axioma, kértünk mindenki mindenkéntől mindent.

De hát minden esetre kértünk csak szabad talán valamit egy városi képviselő-testületnek, csak egy mint bármely egyes embernek; hát hiszen "kérni szabad", ez példabeszéd-szerű axioma, kértünk mindenki mindenkéntől mindent.

De hát minden esetre kértünk csak szabad talán valamit egy városi képviselő-testületnek, csak egy mint bármely egyes embernek; hát hiszen "kérni szabad", ez példabeszéd-szerű axioma, kértünk mindenki mindenkéntől mindent.

tározatok formai oldalára megjegyezni; a mely kevésből is azt hiszem világosan kiteszik, hogy a miskolczhoz hasonló határozatok formai jogosultságát és helyességét kétségbe vonni nem lehet. De kétségbe veszik az ily határozatoknak, s általában minden a képviselőkhöz bárhonnan intézett nyilatkozatoknak érvényességét, mert az országgyűlési képviselőnek a mostani rendszer mellett utasítást adni nem lehet. Tökéletesen igaz van mindenkinek, a ki azt állítja, hogy a képviselőnek utasítást adni nem lehet. Hanem hát megmondjuk, hogy mit jelentenek az eféle nyilatkozatok. Azt jelentik tudniillik, hogy ily nyilatkozatok által tudtára van adva X. képviselőnek, hogy nem tarthat igényt a tisztességes ember reputációjára, ha nem tartja meg azt, a mit programjában ígért; jelenti továbbá azt, hogy X. vagy Y. képviselő bitorolja a rábizott képviselői állást, ha országgyűlési magatartása küldőinek ohajtatásával ellenkezik.

Az első eset, melyben a program megnevezéséről van szó, egyszerűen tisztesség és becsület kérdése; itt egyszerűen az adott szó meg vagy meg nem tartásáról van szó. A mi pedig a képviselő bitorlása illeti, ez magának a képviselőnek fogalmából, a képviselői rendszer természetéből folyik. A honpolgárok ugyanis miért választanak képviselőt? Azért, mert mindnyájan maguk az országgyűlésen meg nem jelenhetnek. Mehetett ez hajdan, midőn Rákos mezejére felgyűlt az összes nemesség, Verbőczy populusa; bajjal járható ugyan akkor is, és a házszabályok bizonyosan több vitát okozhattak még mint most is, ma azonban ezen módszer egyáltalán nem alkalmazható, mert a populust nagyon megszorított. De minden honpolgárnak, kit a törvény választói jog felruház — és igazság szerint ebből nem volna szabad kizárni senkit — joga van beleszólani a közügyekbe, joga van szavazatával érvényesíteni akarát minden közügy kérdéseinél. Ebben áll az alkotmányosság, melynek legfőbb axiómája az, hogy "semmit rólunk nem közölünk." Ezt jelenti a választói jog, e nélkül nem volna semmi értelme, s az ország ügyeibe való befolyásnak azon korlátozása, mely a választói jogban nyilvánul, csak azon kénszerűség által van indokolva, melyet a tömeges tanácskozás és határozás mechanikai akadályai okoznak.

A honpolgároknak fentemlítt elvítázhatlan jóijából önkényit folyik, hogy a képviselőházban az ő akaratuknak kell érvényesülni, nem pedig a képviselők magánvéleményeinek, mert a képviselő nem virlalista, hanem választóinak — képviselője. Enneköve az utasítás tökéletesen jogosult valami, s csakis azért nem lehet gyakorolnia, mivel gyakorlása nem célszzerű. Valamint mechanikai akadályokba ütközik az országgyűlésnek tartása szavazó polgárok személyes megjelenésével, ép úgy ütközik célszerűségi akadályokba a képviselőnek utasítással való ellátása; ezen akadályokat azonban részletesen előadni ez alkalommal egy hírlapci cikksük körülméi nem engedik. A választók kénytelenek beérni azon biztosítékokkal, melyeket a képviselőjelöltek vallott párt állása, programja és jelleme nyújt. Annvi kétségtelen, hogy ha a képviselő eljárása nem fejezi ki a választók akaratát, akkor a képviselőlet hazugság, a képviselő pedig a vett megbízatásnak bitorlóvá válik.

Hogy minden esetben csak a választók többségéről lehet szó, az természetesen. S ennek constatozása nehézségekkel jár, annyira, hogy ezen constatozást paragrafusokba önteni s a forma szerint megtörtént constatozások törvényes követekeéseit állapítani meg, ismét nem volna célszerű. Erkölcsi sanctiónál egyebet hozzászólhatni nem lehet, de ezt tisztességes embernek respectálnia kell egészen a képviselői mandatum letételéig. Igen jól tudja azt a legtöbb esetben maga az illető képviselő, vajjon többség vagy kisebbség-e az, mely hozzá nyilatkozatával fordult, s a szerint tartozik intézni magaviselését. Ő tudja legjobban a legtöbb esetben, mi vár rá otthon ilyen vagy amolyan eljárása következtében. Nem értem azt, hogy ő látta, lehet-e kilitása újra megválasztatni, hanem értem azt, hogy fogja tudni vajjon tisztességes zavartartó embernek fogják-e tartani választó kerületében (valamint másutt is) nem fogják-e tartani olyanakk, a ki bitorolván a rá ruházott bizodalmat, választói legfontosabb polgári jogoktól fosztja meg.

Tudjuk fájdalom, hogy a mi újabb közéleti viszonyaink nagyon tágrá tették sok ember lelkiismeretét, de annyira még se vagyunk, hogy azt kellene hinnünk, miszerint kár a választó kerületeknek a szerencsénél idő jár az orosz politikára; bármihez kezdjen is, nem sikerül neki semmi. Pedig az orosz államférfiak, különösen Goreszkoff és Ignatieff elismert jelességű tehetségek, s amit egy államférfiu legfőbb köllékének szokták tartani, leleményesség és furfang, a legnagyobb fókig kifejölde van meg bennök; hanem azért bármint iparkodnak is minden eszköz felhasználásával, amite csak armány és leleményesség szolgálhatat. Európát az érdekek szolgájiávé tenni, s a hatalmakat az orosz tervek törébe eslni: törökveisek meghíusulnak, terveik halomra dőlnek, a két ördögös diplomata pedig felsül. Így történt ez most is, a jegyzöknyvi javaslattal; daczára, hogy Európa s ennek élén Angolország kijátszására oly szépen ki volt gondolva a terv, hogy e siker bizonyosnak látszott. Hanem a nevezett két államférfiúnak az a szerencsétlensége, a mi minden armányos, eszelős embernek; tudniillik van bennök bizonyos együgyűség, mely azon meggyöződésben ringatja őket, hogy kivülök minden ember együgyű s terveik szövevénye egy halandó nem képes belátni. Goreszkoff és Ignatieff azt gondolták, hogy Anglia vagy elfogadja a jegyzöknyvi javaslatot, vagy nem. Ha elfogadja, akkor ennek értelmében egy vagy több hatalom, tehát Oroszország bizonyosan föl lesz jogosítva Törökország ellen föllepni, ha ez a két, vagy akár tizenkét havi határidő alatt a conferentia követeléseinre eleget nem teendött. Hogy ez így történjék, arról majd gondoskodott volna Goreszkoff és Ignatieff. Ha pedig a javaslatot nem fogadja el Angolország, akkor Montenegró nem enged tulzott követeléséiből. A török-montenegrói fegyverszűnet lejárta után az ellenségeskedések megkezdődnek, s akkor megvan a conferentia utolsó ülésén Ignatieff által kijelentett "casus belli" és az orosz hadsereg megkezdé Törökország ellen az actióit. Hanem háta két eshetőség közül egyik sem történ meg. Az angol kormány a jegyzöknyvi javaslatot sem el nem fogadta, sem nem utasította vissza. Az angol kormány a javaslatot "elven" elfogadta (Bismarck szerint valamit elven elfogadni annyit tesz, mint azt elvetni); hanem kifogásokat tett a jegyzöknyvi némely pontja ellen, melyek megváltoztatására alkudozás, értekezés szükséges. Az orosz kormány, nehogy Európa előtt békezarvaronak tünjék föl, kénytelen volt az értekezésbe beleegyezni, minélfovega az angol kormány fölfüggesztette elhatározását, s az alkudozások folytatására angol részről maga a külügyminiszter, Derby lord, orosz részről pedig gróf Suraloff hatalmaztattak föl. Mi minden következtetik abból, hogy a két hatalmas vetélytárs ily szépen összekerült, azt most nem kutatják. Az angol-orosz alkudozás ha nem sokáig is, de valószínűleg jóval a török-montenegrói fegyverszűnet lejárta utánig fog tartani, mely újabbán közebbjött körülmény alig marad minden hatás nélkül a török-montenegrói alkudozásokra. Minő eredményre végződnek az alkudozások, azt még most sem tudhatni. Mai nap úgy áll a dolog, miszerint a porta ragaszkodik hozzá, hogy visszautasítsa a montenegrói követeléseket, különösen Niksie, a spizzai kilitó és Moraca jobb partjának átengedését s csak az Albánia felőli határ kiigazítását akarja engedélyezni, ha a montenegróiak kitételek magukat, hogy Podgorieztől Kolacsing utat építenek.

A montenegrói megbizottak azon esetben, ha a porta hajthatlan marad, szombaton elutazni szándékoznak. Azonban akár létrejön a béke, akár nem, ez az angol kormány elhatározására befolyással nem lesz. Az angol kormány nem Anglia tekintélye s hívatásához illelten, hanem — hiszünk — ha a jegyzöknyvi fölötti alkudozásokban Oroszország nem enged, tagadólóg fog válaszolni. Ez alkudozások nem lehet más, mint Oroszországot vagy engedékenységre bírni, vagy addig húzni az időt, míg az angol parlament a keleti kérdés fölött kimondja határozatát.

A képviselőház első bíráló bizottsága folyó 1877-ik évi márczius 16-ik napján, reggeli tizenkét órákor a nevezett bizottság tisztségben Vahovay Gyula ur megválasztott Czegléd városi kerület országos képviselője ellen Czegléd városi lakosok és választók által a képviselőházhoz intézett kérelmük tárgyában ülést fog tartani.

Paczolay János, az első bíráló bizottság elnöke.

Az országgyűlési képviselőház összehívhatatlan bizottsága a Román Sándor és Axente Severu országgyűlési képviselői urak ellen, az 1875. I. és XXXIX. törvény-cikknek alapján fenntartott ügyek tárgyalása, s illetoleg megvizsgálására és határozat hozatalá végett határidővel folyó márczius hó 19-ik napjának délutáni 10 óráját tűzi ki.

Kérdés Tisza Kálmán belügyminiszter urhoz. A közigazgatási bizottságról alkotott 1876. VI. törvény-cikk 3-ik szakaszának második bekezdésében következő foglaltatik: "Alamhi hivatalnokok, törvényhatósági tisztviselők, és községi előljárók, ha bár tagjai is a törvényhatósági bizottságaknak, meg nem választatott közigazgatási bizottsági tagokul". Ennek folytán azon kérdést batorodunk belügyminiszter urhoz intézni, ha vajjon az 1871-ik évi XVIII-ik törvény-cikk 64-ik szakaszának utolsó bekezdésében rendezett tanácsú városokban rendes fizetéssel ellátott és teüleges szolgálatban levő ügyészek, orvosok, ünlökök és a t. községi előljárók elnevezése alatt értetnek-e, s mint ilyenek a közigazgatási bizottság tagjaiul megválaszthatók-e? Ez iránt keletekzett vitaközlásokből felmerült kétyeketek nyilvánosságra hozandó, felvilágosító nyilatkozatával eloszlatni méltóztassék. — Doboz, márcz. 14.

A keleti kérdés. Szerencsétlen idő jár az orosz politikára; bármihez kezdjen is, nem sikerül neki semmi. Pedig az orosz államférfiak, különösen Goreszkoff és Ignatieff elismert jelességű tehetségek, s amit egy államférfiu legfőbb köllékének szokták tartani, leleményesség és furfang, a legnagyobb fókig kifejölde van meg bennök; hanem azért bármint iparkodnak is minden eszköz felhasználásával, amite csak armány és leleményesség szolgálhatat. Európát az érdekek szolgájiávé tenni, s a hatalmakat az orosz tervek törébe eslni: törökveisek meghíusulnak, terveik halomra dőlnek, a két ördögös diplomata pedig felsül. Így történt ez most is, a jegyzöknyvi javaslattal; daczára, hogy Európa s ennek élén Angolország kijátszására oly szépen ki volt gondolva a terv, hogy e siker bizonyosnak látszott. Hanem a nevezett két államférfiúnak az a szerencsétlensége, a mi minden armányos, eszelős embernek; tudniillik van bennök bizonyos együgyűség, mely azon meggyöződésben ringatja őket, hogy kivülök minden ember együgyű s terveik szövevénye egy halandó nem képes belátni. Goreszkoff és Ignatieff azt gondolták, hogy Anglia vagy elfogadja a jegyzöknyvi javaslatot, vagy nem. Ha elfogadja, akkor ennek értelmében egy vagy több hatalom, tehát Oroszország bizonyosan föl lesz jogosítva Törökország ellen föllepni, ha ez a két, vagy akár tizenkét havi határidő alatt a conferentia követeléseinre eleget nem teendött. Hogy ez így történjék, arról majd gondoskodott volna Goreszkoff és Ignatieff. Ha pedig a javaslatot nem fogadja el Angolország, akkor Montenegró nem enged tulzott követeléséiből. A török-montenegrói fegyverszűnet lejárta után az ellenségeskedések megkezdődnek, s akkor megvan a conferentia utolsó ülésén Ignatieff által kijelentett "casus belli" és az orosz hadsereg megkezdé Törökország ellen az actióit. Hanem háta két eshetőség közül egyik sem történ meg. Az angol kormány a jegyzöknyvi javaslatot sem el nem fogadta, sem nem utasította vissza. Az angol kormány a javaslatot "elven" elfogadta (Bismarck szerint valamit elven elfogadni annyit tesz, mint azt elvetni); hanem kifogásokat tett a jegyzöknyvi némely pontja ellen, melyek megváltoztatására alkudozás, értekezés szükséges. Az orosz kormány, nehogy Európa előtt békezarvaronak tünjék föl, kénytelen volt az értekezésbe beleegyezni, minélfovega az angol kormány fölfüggesztette elhatározását, s az alkudozások folytatására angol részről maga a külügyminiszter, Derby lord, orosz részről pedig gróf Suraloff hatalmaztattak föl. Mi minden következtetik abból, hogy a két hatalmas vetélytárs ily szépen összekerült, azt most nem kutatják. Az angol-orosz alkudozás ha nem sokáig is, de valószínűleg jóval a török-montenegrói fegyverszűnet lejárta utánig fog tartani, mely újabbán közebbjött körülmény alig marad minden hatás nélkül a török-montenegrói alkudozásokra. Minő eredményre végződnek az alkudozások, azt még most sem tudhatni. Mai nap úgy áll a dolog, miszerint a porta ragaszkodik hozzá, hogy visszautasítsa a montenegrói követeléseket, különösen Niksie, a spizzai kilitó és Moraca jobb partjának átengedését s csak az Albánia felőli határ kiigazítását akarja engedélyezni, ha a montenegróiak kitételek magukat, hogy Podgorieztől Kolacsing utat építenek.

Márczius tizenötödike. Márczius 15-ikét benső barátai körben ülték meg a 48-as évek eszméiert lelkesedő és azok szellemében küzdő képviselők a Szikszay-féle étkező helyiség egyik emeleti termében. A társaság emlekeztet hangulatban emlekezett vissza a történelmi nagy napra, melyet a Magyarország haladását szivökön hordók a viszontagságos idők sulya alatt sem felednek el. Irányi Dániel emelt legelőször poharat, s csakugyan ő volt a legméltóbb arra, hogy e napról, melynek nagyszerűségében része volt, egy hatásos szép beszédben emlekezék meg.

Irányi Dániel felkiszöntöje így hangzik. "A korszakot alkotó napok megünneplését nem csak a kegyelet kívánja, hanem a bölcsesség is tanácsolja. A kegyelet, mely azt parancsolja, hogy hállával emlekezünk meg azon eseményekről, a melyek akár a nemzet, akár az egész emberiség ügyének előmozdítására szolgáltak. A bölcsesség, mert az által nem csak az azokban résztvevők emlézőnek meg hitökben, hanem másoknak is követendő példát mutatnak. Ez volt ezúttal a keresztény vallás alapitójának is, midőn, az utolsó vacsora alkalmával a szavakat intézte az apostolokhoz: "ezt ecelekedjétek az én emlékeztetéremre." S e szokásnak, e köteletségnek elmulasztását nem indokolhatja a résztvevőknek esekély száma,

mert "valamikor az én nevében nehányan összehgyülök, én köztetek leszek" — mondá ugyanazon mester tanítványainak. Azóta majdnem két ezredév telt el, s hála a tanok jósága, az apostolok buzgóságának, s az egyház szervező intézményeinek, ezek között pedig a rendelt ünnepek és ünnepélyeknek, a vallás, melynek eleinte csak igen kevés híve volt, mai nap száz meg száz milliókat számlál követői között. Ugyanezen indokokból iltik meg a nevezetes napokat a politikai társaságok is, vagyis a nemzetek. Azok, melyek a szabadság teljes birtokában vannak immár, a felszabadulás, — a kevésbé szerencsésékek ellenben a felszabadulásra intézett mozgalom évfordulóját.

A francziák a Bastille bevételének, — a belgák az 1830-ki forradalomnak, — az olaszok az alkotmány kihirdetésének, — a szegény lengyelek pedig, ott a hol tehát, a varsói felkelés emléknapját ünneplik. Reánk magyarok névze ilyen nap márczius tizenötödike.

E napon, 29 ével ezelőt, indult meg az ifjuság, s csakhamar az egész nép kebelebből a mozgalom, melynek ezúttal Magyarország államiségának visszaszerzése, s a polgári szabadság és jogegyenlőség megállapítása volt. S ámbár az, erőhatalom, árulás és idegen beavatkozás segédemléket emlyomatott, annak mindazáltal nemes emlékezetét megörizünk, de ezúttalaink valóstására is törekedünk kell. Törekedünk kell daczára az akadályoknak, melyek utunkat, haladásunkat nehezítik; törekedünk onszétlenül, állhatatosan és azon erős hittel, hogy a jó és igaz ügy előbb-utóbb győzni fog.

Ez Magyarország függetlensége, a szabadság, egyenlőség és testvérisége emlek poharat és mindazokra, kik ezen szent eszméknek hű és áldozatkész szolgái, a kik nélkülüköz és tünni tudnak, tünni gyúnt és kicsinylést és szenvedni ha kell börtönt, ha kell: halált, de lemondani, elveiket felldozni nem képesek. Alig hangzott el a lelkes éljenzés, mely Irányi Dániel beszédét követő, Ostffy István képviselő állott fel, s Magyarország függetlenségi eleveinek leghatalmasabb képviselőjeirt, a 48-as reformkorszak megteremtőjeirt Kossuth Lajosirt ürtített poharat a társaság viharos éljenzése mellett. Lukács Gyula az ifjuság nevében Irányi Dánielre emelte poharat, a ki, mint ifjú éry oly nemes hével küzdött a szabadság eszméiert, a mily ifjú hével küzd kitartó lelkesedéssel mostanában is. Simonffy Ernő humoros szavakban életét B. Balázs Antal.

A társaság ezután vidám beszélgetésben maradt együtt egészen a késő délutániig. Egyetemi ifjuságunk megünnepelte e nemzetünk történelmének lapjaira arany betűkkel feljegyzett nagy napnak 29-ik évfordulóját. Felkereste az évforduló megjöttével az ifjuság mindég a keresési temetőben nyugvó nagy halottakat, kiknek gyászos végök összekötésében áll e nap emlékével; megkoszoruzta e drága hantokat az ifjuság minden érvben, nem maradhatott el a hetvenhetedik ifjuság sem, mely megakartta mutatni, hogy a közelmúlt napok által lelkészedése nem volt szalmatuz, mely be akarta bizonyítani, hogy méltán hasonlították össze a 48-iki és 61-ki derék ifjusággal.

A nemzeti szik csokrokkal díszített egyetemi polgárság a müegyetemen gyülekezett össze, innen indult el 3 óra tájban a menet a temető felé utba egybe a központi- és orvosi egyetemekt, hol szintén többen csatlakoztak az erős időköz képest meglehetősen számú egyetemi fiatalokhoz. — Utközben a "rendőr spizzi"-k is befurakodtak a tömeg közé; alkalmasint Somoskeóyt keresték. Visszajövet, a temető felől jövő egyenruhás rendőresapat is láttunk.

A sarkertben először is a vértanuk sírját kereste fel az ifjuság. "A Hazánknak rendületlenül légy híve óh magyar!" elhangzása után Bényei Zsigmond V. éves technikus a következő beszédet mondá: "Nyugvó hősök, dicső vértanuk, kegyeletcsapat áll körülöttek az örök álom esendes birodalmában. Eljött árnyaitokhoz a húség, hogy udvozolja dinalmas szellemeket, mely egy levő a nyomatokon járó nemzedéket, mely egy áldozat, mely a zivatarkor vérszeiben megmattassa, merre van a dicsőség útja. És eljött nyughelyetekhez a szeretet, hogy hamvaitokban megkoszoruzza a szabadságot, melynek oltárait kiomlott véretek, volt a drága áldozat. Ugy állunk ez oltárok előtt, mint zászló előtt a tábor, s midőn kuszorvált felétek nyújtjuk hű kezeinket, szellemetekhez egy megynük a dicső kézzorsításra, mint vezéreikhez a hű sereg. Ezzen lelki találkozások avatják szellemetek örökösét bajtársaitokká! És a ti bajtársaitokká lenni annyit, mint győzelem és dicsőség! Érezzük, hogy szellemetek erős szövetségében történeten pánczélt iltünk; és érezzük, hogy m a szükségünk van pánczára és bajtársakra, mert északról sötét árnyak kelnek és orgyorkoll leselekednek a hazát szent tűzhelyei körül. De mi itt vagyunk, hiven és éberen! A négy folyam partján irt áll még a magyar! Bőreinket és románk fölött Árpád fia hordozák a paizst, melyen megtört kelet, nyugot-észak s dél kardja. Osi szivben dobban még az ősi vér! És ti hős árnyak, ha kell, szellemetekkel ilt lesztek majd mellettünk a szent küzdelemben, mint egykor a Hunnok harcuztátok, Atilla apánk fölkomádat hősök. Fogjuk kezét tehát a nagy találkozásra! Ha üt a nagy óra: mi ott leszünk mint egy ember a csület mezején, és győzni fog az, mert győzni kell, kinek ügye szent és igazságos. E fogadásban zeng szivünköl hozzátok buszusónk. — Csak pihenjétek hős árnyak! A A nemzedékben, mely hamvaitokhoz az emlékeztet napján kegyeletes ünnepre hiven eljárt: bátran meg bizhatok. Nyugalmatok legyen zavartalan! Álmód-

mert "valamikor az én nevében nehányan összehgyülök, én köztetek leszek" — mondá ugyanazon mester tanítványainak. Azóta majdnem két ezredév telt el, s hála a tanok jósága, az apostolok buzgóságának, s az egyház szervező intézményeinek, ezek között pedig a rendelt ünnepek és ünnepélyeknek, a vallás, melynek eleinte csak igen kevés híve volt, mai nap száz meg száz milliókat számlál követői között. Ugyanezen indokokból iltik meg a nevezetes napokat a politikai társaságok is, vagyis a nemzetek. Azok, melyek a szabadság teljes birtokában vannak immár, a felszabadulás, — a kevésbé szerencsésékek ellenben a felszabadulásra intézett mozgalom évfordulóját.

A francziák a Bastille bevételének, — a belgák az 1830-ki forradalomnak, — az olaszok az alkotmány kihirdetésének, — a szegény lengyelek pedig, ott a hol tehát, a varsói felkelés emléknapját ünneplik. Reánk magyarok névze ilyen nap márczius tizenötödike.

E napon, 29 ével ezelőt, indult meg az ifjuság, s csakhamar az egész nép kebelebből a mozgalom, melynek ezúttal Magyarország államiségának visszaszerzése, s a polgári szabadság és jogegyenlőség megállapítása volt. S ámbár az, erőhatalom, árulás és idegen beavatkozás segédemléket emlyomatott, annak mindazáltal nemes emlékezetét megörizünk, de ezúttalaink valóstására is törekedünk kell. Törekedünk kell daczára az akadályoknak, melyek utunkat, haladásunkat nehezítik; törekedünk onszétlenül, állhatatosan és azon erős hittel, hogy a jó és igaz ügy előbb-utóbb győzni fog.

Ez Magyarország függetlensége, a szabadság, egyenlőség és testvérisége emlek poharat és mindazokra, kik ezen szent eszméknek hű és áldozatkész szolgái, a kik nélkülüköz és tünni tudnak, tünni gyúnt és kicsinylést és szenvedni ha kell börtönt, ha kell: halált, de lemondani, elveiket felldozni nem képesek. Alig hangzott el a lelkes éljenzés, mely Irányi Dániel beszédét követő, Ostffy István képviselő állott fel, s Magyarország függetlenségi eleveinek leghatalmasabb képviselőjeirt, a 48-as reformkorszak megteremtőjeirt Kossuth Lajosirt ürtített poharat a társaság viharos éljenzése mellett. Lukács Gyula az ifjuság nevében Irányi Dánielre emelte poharat, a ki, mint ifjú éry oly nemes hével küzdött a szabadság eszméiert, a mily ifjú hével küzd kitartó lelkesedéssel mostanában is. Simonffy Ernő humoros szavakban életét B. Balázs Antal.

A társaság ezután vidám beszélgetésben maradt együtt egészen a késő délutániig. Egyetemi ifjuságunk megünnepelte e nemzetünk történelmének lapjaira arany betűkkel feljegyzett nagy napnak 29-ik évfordulóját. Felkereste az évforduló megjöttével az ifjuság mindég a keresési temetőben nyugvó nagy halottakat, kiknek gyászos végök összekötésében áll e nap emlékével; megkoszoruzta e drága hantokat az ifjuság minden érvben, nem maradhatott el a hetvenhetedik ifjuság sem, mely megakartta mutatni, hogy a közelmúlt napok által lelkészedése nem volt szalmatuz, mely be akarta bizonyítani, hogy méltán hasonlították össze a 48-iki és 61-ki derék ifjusággal.

A nemzeti szik csokrokkal díszített egyetemi polgárság a müegyetemen gyülekezett össze, innen indult el 3 óra tájban a menet a temető felé utba egybe a központi- és orvosi egyetemekt, hol szintén többen csatlakoztak az erős időköz képest meglehetősen számú egyetemi fiatalokhoz. — Utközben a "rendőr spizzi"-k is befurakodtak a tömeg közé; alkalmasint Somoskeóyt keresték. Visszajövet, a temető felől jövő egyenruhás rendőresapat is láttunk.

A sarkertben először is a vértanuk sírját kereste fel az ifjuság. "A Hazánknak rendületlenül légy híve óh magyar!" elhangzása után Bényei Zsigmond V. éves technikus a következő beszédet mondá: "Nyugvó hősök, dicső vértanuk, kegyeletcsapat áll körülöttek az örök álom esendes birodalmában. Eljött árnyaitokhoz a húség, hogy udvozolja dinalmas szellemeket, mely egy levő a nyomatokon járó nemzedéket, mely egy áldozat, mely a zivatarkor vérszeiben megmattassa, merre van a dicsőség útja. És eljött nyughelyetekhez a szeretet, hogy hamvaitokban megkoszoruzza a szabadságot, melynek oltárait kiomlott véretek, volt a drága áldozat. Ugy állunk ez oltárok előtt, mint zászló előtt a tábor, s midőn kuszorvált felétek nyújtjuk hű kezeinket, szellemetekhez egy megynük a dicső kézzorsításra, mint vezéreikhez a hű sereg. Ezzen lelki találkozások avatják szellemetek örökösét bajtársaitokká! És a ti bajtársaitokká lenni annyit, mint győzelem és dicsőség! Érezzük, hogy szellemetek erős szövetségében történeten pánczélt iltünk; és érezzük, hogy m a szükségünk van pánczára és bajtársakra, mert északról sötét árnyak kelnek és orgyorkoll leselekednek a hazát szent tűzhelyei körül. De mi itt vagyunk, hiven és éberen! A négy folyam partján irt áll még a magyar! Bőreinket és románk fölött Árpád fia hordozák a paizst, melyen megtört kelet, nyugot-észak s dél kardja. Osi szivben dobban még az ősi vér! És ti hős árnyak, ha kell, szellemetekkel ilt lesztek majd mellettünk a szent küzdelemben, mint egykor a Hunnok harcuztátok, Atilla apánk fölkomádat hősök. Fogjuk kezét tehát a nagy találkozásra! Ha üt a nagy óra: mi ott leszünk mint egy ember a csület mezején, és győzni fog az, mert győzni kell, kinek ügye szent és igazságos. E fogadásban zeng szivünköl hozzátok buszusónk. — Csak pihenjétek hős árnyak! A A nemzedékben, mely hamvaitokhoz az emlékeztet napján kegyeletos ünnepre hiven eljárt: bátran meg bizhatok. Nyugalmatok legyen zavartalan! Álmód-

A sarkertben először is a vértanuk sírját kereste fel az ifjuság. "A Hazánknak rendületlenül légy híve óh magyar!" elhangzása után Bényei Zsigmond V. éves technikus a következő beszédet mondá: "Nyugvó hősök, dicső vértanuk, kegyeletcsapat áll körülöttek az örök álom esendes birodalmában. Eljött árnyaitokhoz a húség, hogy udvozolja dinalmas szellemeket, mely egy levő a nyomatokon járó nemzedéket, mely egy áldozat, mely a zivatarkor vérszeiben megmattassa, merre van a dicsőség útja. És eljött nyughelyetekhez a szeretet, hogy hamvaitokban megkoszoruzza a szabadságot, melynek oltárait kiomlott véretek, volt a drága áldozat. Ugy állunk ez oltárok előtt, mint zászló előtt a tábor, s midőn kuszorvált felétek nyújtjuk hű kezeinket, szellemetekhez egy megynük a dicső kézzorsításra, mint vezéreikhez a hű sereg. Ezzen lelki találkozások avatják szellemetek örökösét bajtársaitokká! És a ti bajtársaitokká lenni annyit, mint győzelem és dicsőség! Érezzük, hogy szellemetek erős szövetségében történeten pánczélt iltünk; és érezzük, hogy m a szükségünk van pánczára és bajtársakra, mert északról sötét árnyak kelnek és orgyorkoll leselekednek a hazát szent tűzhelyei körül. De mi itt vagyunk, hiven és éberen! A négy folyam partján irt áll még a magyar! Bőreinket és románk fölött Árpád fia hordozák a paizst, melyen megtört kelet, nyugot-észak s dél kardja. Osi szivben dobban még az ősi vér! És ti hős árnyak, ha kell, szellemetekkel ilt lesztek majd mellettünk a szent küzdelemben, mint egykor a Hunnok harcuztátok, Atilla apánk fölkomádat hősök. Fogjuk kezét tehát a nagy találkozásra! Ha üt a nagy óra: mi ott leszünk mint egy ember a csület mezején, és győzni fog az, mert győzni kell, kinek ügye szent és igazságos. E fogadásban zeng szivünköl hozzátok buszusónk. — Csak pihenjétek hős árnyak! A A nemzedékben, mely hamvaitokhoz az emlékeztet napján kegyeletos ünnepre hiven eljárt: bátran meg bizhatok. Nyugalmatok legyen zavartalan! Álmód-

